

[Aksel Larsen.]

mere bestræbte sig på at efterleve et bevinget ord, ikke af Bjørnson, men af Michelsen, der i en bestemt situation telegraferede til Bjørnson: „Nu gælder det om at holde kæft“. Ellers skal jeg lade det ærede medlem være i fred.

Jeg vidste i øvrigt ikke, at vi her i tinget havde en så fantasifuld digter med en fabulerende evne, som med mange kilometer slår salig Münchhausen — men det har vi altså. Jeg tænker på det ærede medlem hr. Peter Nielsen, der gav en fremstilling af udvalgsbetænkningen og udvalgsarbejdets resultat, som må have forbavset alle andre medlemmer af udvalget, og som ikke havde fjerneste forbindelse med realiteterne. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at betænkningen og ændringsforslagene til udskrivningslovforslaget kort og godt betyder, at der gives lidt længere tid til behandlingen af omsætningsafgiften og skattelettelse. Ja, undskyld, men vi andre har virkelig ikke indtryk af, at det er noget sådant, der ligger i betænkningen.

Det ærede medlem sagde endvidere, at det jo er kedeligt for dem, der har glædet sig, at vi nu ikke kan få gennemført de store skattelettelser, der ellers skulle have været gennemført. Ja, jeg har virkelig respekt for en sådan fantasi. Regeringen er kommet med et forslag om 900 mill. kr.s skatteforøgelse og 400 mill. kr.s skattnedsættelse, og så kommer det ærede medlem hr. Peter Nielsen og siger, at det betød, at en masse mennesker kunne glæde sig til skattelettelse. Det må formodentlig tilføjes, at det jo efter udvalgsbehandlingen er yderst tvivlsomt, om omsætningsskatten kun vil indbringe 900 mill. kr.; meget tyder på, at den vil indbringe 1 200 mill. kr., men så meget mindre bliver der jo i almindelige skattelettelser. Det er ganske vist sådan, at hvis regeringens beregninger, som vi har fået stillet til rådighed, holder stik, ville der blive samlede skattelettelser for en del af skatteyderne, men ikke nogen stor del, og det ville ikke blive for de skatteydere, der trænger mest til skattelettelse, men for dem, der måske kan klare sig uden — jeg tænker på, hvad vi kan kalde de højere mellemindtægter.

Nu ligger det noget uklart, hvordan det endelige resultat ville være blevet, hvis der

skulle være skabt flertal i tinget for en omsætningskat, eftersom regeringens forslag var kædet sammen med forslag om merindkomstfradragets bortfald. På basis af dette forslag var skatteskalaen udarbejdet, og det var ganske klart for os, at hvis merindkomstfradraget helt eller delvis oprettholdes, måtte skatteskalaen regnes om. Det var der ikke tid til under udvalgsbehandlingen, men der var måske heller ikke så meget brug for det. Jeg finder, at embedsmændene har udført et aldeles fremragende arbejde, men til også at udarbejde en sådan ny skatteskala var der i hvert fald ikke tid.

Under disse omstændigheder er det lidt svært at sige, hvorledes det ville være gået, og så må det også tages i betragtning, at det heller ikke er blevet afklaret, hvorvidt man ville ophæve tekstilafgiften eller ej. Vi har heller ikke fået nogen klar tilkendegivelse fra regeringens side om, hvordan den vil stille sig til udskrivning af indkomstskat til staten for skatteåret 1963-64. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at man godt kan stille op på papiret en beregning, der viser, at man til visse grupper giver så store skattelettelser for det skatteår, der begynder om et par dage, at det mere end opvejer, hvad de pågældende kommer til at betale i skat gennem omsætningsafgiften, men det fører jo bare med sig, så længe vi har skattefradragetsretten, at de pågældende, når de ved afslutningen af året 1962, eller rettere sagt i januar 1963, skal udfylde deres selvangivelse, har så meget mindre at trække fra i betalt skat, og derpå vil de for året 1963-64 komme til at betale en højere indkomstskat.

Nå, alt det foreligger der ingen beregninger om, men jeg tillader mig at gentage, at det er virkelig besynderligt, at nogen kan komme her og fortælle, at regeringens samlede skattelovskompleks ville betyde skattelettelser, som skatteyderne glædede sig til at modtage, når regeringen i hvert fald regnede med at forøge skatterne med 900 mill. kr. og måske nedsætte dem med 400 mill. kr.

Nu har der været diskuteret en del om, hvordan man skulle kunne holde pristallet nede, når staten får store skatteindtægter. Men det er nu ikke så forfærdelig svært at regne ud. Det kan lade sig gøre derved,